

Til lovforslag nr. L 217. Beretning afgivet af Kulturudvalget den 30. maj 1996

Beretning

over

Forslag til lov om ophævelse af lov om filmcensur og af lov om mærkning af videogrammer

[af Kim Behnke (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder.

Kulturministeren har over for udvalget oplyst følgende:

Under 1. behandling af forslaget til lov om ophævelse af lov om filmcensur og af lov om mærkning af videogrammer viste det sig, at et flertal af partierne ikke fandt de nugældende regler tidssvarende. På den baggrund kunne det være en idé, at der i lovforslaget om ny filmlov fastsættes bestemmelser om oprettelse af et medieråd for børn og unge.

Hovedelementer i nyordningen er:

Lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer ophæves, og der oprettes et rådgivningsorgan med repræsentanter for branchen, psykologer/pædagoger m.fl., der skal vejlede forældrene om film, videogrammer og andre levende billeders egnethed for børn og unge. Det vil sige, at kredsen, der skal vejlede om filmene m.v., bliver udvidet. I dag er det alene filmcensurerne, der vurderer filmene.

Ordningen skal have vejledende karakter.

Det skal være obligatorisk at mærke eller på anden måde oplyse om filmenes egnethed, det vil sige bøde for ikke at mærke videogrammer.

På baggrund af rådets indstillinger udarbejdes der regler om mærkningsbestemmelsernes udformning og om aldersgrænser.

Der opkræves gebyr for de film, der skal vurderes.

Rådet får derudover til opgave at rådgive og bistå ministeren om films egnethed for børn og unge og kan på eget initiativ behandle ethvert spørgsmål herom.

Der knyttes et sekretariat til rådet.

Ankenævnet nedlægges.

Ved den foreslåede model er det ikke længere »videosælgeren«, der skal tage stilling til, om de pågældende børn opfylder alderskravene. Det er herefter alene forældrenes ansvar, om børn og unge f.eks. ser »uegnede« film i biografen eller lejer »uegnede« videogrammer. Forslaget indebærer også, at der alene er bødestraf for at undlade mærkning, annoncering og lign. af filmene.

Branchen har tilkendegivet, at der er tilfredshed med de obligatoriske regler om mærkning, som blev udarbejdet i et samarbejde mellem branchen og ministeriet i forbindelse med lov om mærkning af videogrammer. Det er derfor planen, at samarbejdet herom skal udbygges yderligere med henblik på en styrkelse af oplysningsvirksomheden over for forældrene.

Som det fremgår ovenfor, foreslås bestemmelserne om rådets oprettelse m.v. indarbejdet i lovforslaget om filminstitutionernes organisationsstruktur, som forventes vedtaget i næste folketingsår.

Herefter kan et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis medlemmer) tilslutte sig det af kulturministeren anførte. Flertallet er bekendt med, at Fremskridtsparti-

et som forslagsstillere ligeledes kan tilslutte sig kulturministerens udtalelser i denne beretning.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) afviser lovforslaget, fordi den gældende lov på området efter SF's mening ikke er udtryk for censur, men for en rimelig beskyttelse af børn og unge og en rimelig anvisning til forældre og andre voksne, der har med børn at gøre. Børn ser meget vold i tv og på video i dag, og mange voksne er ligeglade med, at børnene udsættes for disse ofte skræmmende oplevelser. Det er efter SF's mening helt forkert, at man af den grund fra ansvarlig politisk side vil opgive den smule beskyttelse og den respekt for børns integritet, som kan ligge i den gældende lovgivning. SF henviser i denne forbindelse til Børnerådets indvendinger mod lovforslaget.

Det er også uacceptabelt, at forslagsstillerne tager afstand fra, at den gældende lovgivning gør billetsælgere i biografteater og ekspedienter,

der udlejer eller sælger videogrammer, ansvarlige for håndhævelsen af loven, da de naturligvis skal overholde denne lov, ligesom de skal overholde andre love, også selv om det i praksis kan være besværligt for dem. Det er rigtigt, at det kan være svært nok for billetsælgere og ekspedienter at håndhæve den gældende lov, men i dag har de dog en lov at holde sig til. Hvis loven ophæves, pålægges disse mennesker et endnu større ansvar for at vejlede og rådgive børnene, og det er helt uacceptabelt, da billetsælgere og udlejere samtidig er under pres fra anden side for at sælge flere billetter/udleje flere videogrammer.

Endelig er det helt uacceptabelt, at det skal overlades til branchen selv at vurdere og anbefale filmene, da dette er at overlade området helt til kommercielle interesser.

Hvis den gældende lov skal ændres, kunne man overveje at lade »censuren« stoppe ved 12 år, altså udelade censur for 12-16-årige.

P.u.v.

HANNE ANDERSEN

formand